

Medvirkende: Prost Ellen Martha Blaasvær og kateketisk kunstner Grete Refsum

Sted: Gullhaug kirke 13. mai 2018

Tid: søndag før pinse (6. søndag etter påske) med barnedåp

Evangelietekst: Johannes 3,16-21

16 For så høyt har Gud elsket verden at han ga sin Sønn, den enbårne, for at hver den som tror på ham, ikke skal gå fortaapt, men ha evig liv. [...] 21 Men den som følger sannheten, kommer til lyset, så det skal bli klart at hans gjerninger er gjort i Gud.

Innledning

I dag døpes et barn i dette kirkerommet. Ved den handlingen blir barnet kristnet og medlem i denne menigheten, men også opptatt i kristendommen. Hva innebærer det?

Bibelen

På alterbordet ligger en tykk bok: Bibelen, som er kristendommens hellige skrift. Her forklares det hva kristendommen går ut på. Men så enkelt er det allikevel ikke.

Bibelen er en samling med 66 bøker, 39 i Det gamle testamente og 27 i Det nye testamente.

Her er fortellinger, dikt, historier og gamle brev. Alle tekstene er skrevet for nesten 2000 år siden eller mer. De som skrev og de som hørte tekstene opplest – for de fleste kunne ikke lese og bøkene ble skrevet på ruller av papyrus – levde i en tid og i en verden vi knapt kan forestille oss.

Så hvorfor skal vi forholde oss til bibelens tekster i dag?

Mange vil si at det gidder de ikke, dette er gammelt vrøvl.

Andre vil si at nettopp i disse tekstene finner vi menneskers og kulturers tenkning og refleksjon gjennom mange tusen år, om hva det vil si å være menneske, formulert i ord. Og det kanskje like interessante ved dem, er at nettopp denne tekstsamlingen har vært lest og tolket kontinuerlig fra den ble samlet til én bok for nesten 1700 år siden (sent 300-tall) – og her står jeg med mitt bidrag i dag.

I begynnelsen

1 Mosebok (1,1-3.27)

I begynnelsen
skapte Gud him
melen og jorde
n jorden var øde
og tom da sa Gu
d det skal bli lys
og det ble lys o
g Gud skapte me
nnesket i sitt b
ilde som mann og
kvinne [tegn]

Evangeliet etter Johannes
(1,1-5)

I begynnelsen var
Ordet Ordet var
hos Gud og
Ordet var Gud
Han var i begynnelsen
hos Gud
i ham var liv og livet var
menneskenes lys
Lyset skinner i mørket
og mørket har ikke
overvunnet det

Disse to tekstene starter med det samme uttrykket *I begynnelsen*. Mellom om dem ligger 1000 års teologisk refleksjon. De representerer starten på henholdsvis Det gamle testamente og dermed selve Bibelen, og det yngste evangeliet i Det nye testamente, forfattet rundt år 100 e. Kr. De spenner over og binder sammen den eldste og den yngste forklaringen på hva eller hvem Gud er, hvordan Gud virker og menneskets forhold til Gud.

Mine tekster er formgitt som en krukke og en bokrull. Krukken har samme format som en lagringskrukke funnet i Qumran, der de skalte dødehavsrullene lå oppbevart. Dette var tekster fra Det gamle testamente. Min tekst fra 1. Mosebok er skrevet slik at den danner hovedformen på en lagringskrukke kalt «Schøyenkrukken». Bokrullen er dannet av et sammenrullet tekstark fra Johannesprologen for å vise at Det nye testamente etterhvert (fra 300-tallet) ble kopiert som bøker (på skinn/ pergament).

Materialet er svart ståltråd, 0,9 mm, og blomstertråd 0,7 mm, stener og glass. Uttrykket er skjørt og ståltråden rustet lett. Hvis objektene ikke behandles forsiktig, vil de gå i stykker. Med dette valget ønsker jeg å formidle at den kristne arven er sårbar, den kan lett trampes i stykker eller bare ødelegges i tankeløshet. Spørsmålet er: Hvordan ivaretar vi vår religiøse kulturarv?

Teksttavle (42 x 42) cm, 2017
Ståltråd/blomsterbindingstråd
Glass og sten fra stranden

La de små barna komme til meg

13) De bar små barn til ham for at han skulle røre ved dem, men disiplene viste dem bort. 14) Da Jesus så det, ble han sint og sa til dem: «**La de små barna komme til meg, og hindre dem ikke!** For Guds rike tilhører slike som dem. (Markus 10, 13-15)

Jeg startet med spørsmålet: Hva innebærer det å døpe et barn?

Grunnleggende i kristen tenkning er at mennesket er skapt av Gud, i Guds bilde, og som skapt har det en udiskutabel – guddommelig – verdighet.

I dåpen følges teksten fra Markusevangeliet opp og det lille mennesket innlemmes i den kristne tradisjonen.

Samme tema tas opp i Matteusevangeliet (18,2-4). Her er ordlyden litt anderledes:

Nettopp da kom disiplene og spurte Jesus: «Hvem er den største i himmelriket?»

2) Da kalte han til seg et lite barn, stilte det midt iblant dem 3) og sa:

«Sannelig, jeg sier dere: Uten at dere vender om og blir som barn, kommer dere ikke inn i himmelriket.

4) Den som gjør seg selv liten som dette barnet, han er den største i himmelriket.

5) Og den som tar imot et slikt lite barn i mitt navn, tar imot meg.

Disse ordene kan være gode å ha med seg når en vokser opp. De kan være viktige for barnet selv, men også som en påminnelse for de voksne som er ansvarlige og står rundt barnet.

Derfor har jeg valgt å løfte frem nettopp denne teksten.